

ΠΙΝΑΚΩΤΗ

πινακωτή, η, ουσ. [<πινάκι + κατάλ. -ωτή]. **1.** ξύλινο σκεύος με χωρίσματα, όπου τοποθετούνται τα ζυμωμένα ψωμιά, για να φουσκώσουν, πριν τα βάλουν μέσα στο φούρνο για ψήσιμο. **2.** παλιό ομαδικό παιδικό παιχνίδι, που παιζόταν κυρίως στο ύπαιθρο. (Τραγούδι: *μη μου κολλάς λοιπόν, γιατί, κάθε κουβέντα περιττή, **πινακωτή, πινακωτή**, από τ' άλλο μου τ' αφτί*).

- όλα τα στραβά καρβέλια η στραβή πινακωτή τα κάνει, λέγεται στην περίπτωση, που θεωρούμε πάντα το ίδιο πρόσωπο υπεύθυνο για κάτι κακό που συμβαίνει χωρίς να εξετάσουμε αν πραγματικά είναι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας